

CONTACT MET DE BELASTINGDIENST

De Werkkostenregeling (WKR) is een belangrijk onderdeel van de werkzaamheden van de (bedrijfs)fiscalist loonheffingen en de (salaris)administrateur. Zo schrijft Jan-Bertram Rietveld, in zijn column in nummer 7/8, dat het goed beoordelen van kosten binnen de vrije ruimte van de WKR hem als inhoudingsplichtige niet is meegevallen. Ik herken dat. Goed beleid, een goede administratie en een goede controle zijn belangrijk voor een juist gebruik van die vrije ruimte. Maar wat te doen als je twijfelt over de fiscale behandeling van een bepaald loonbestanddeel?

In een recente zaak over de waardering van maaltijden op de werkplek (kantine) kiest een inhoudingsplichtige ervoor deze maaltijden te waarderen op het forfait van 3,20 euro (2015). Rekening houdende met een eigen bijdrage ter grootte van de (lagere) kostprijs, betekent dit dat de vrije ruimte wordt overschreden. De inhoudingsplichtige kiest er vervolgens voor de verschuldigde belasting bij toepassing van het forfait 'zekerheidshalve' aan te geven en af te dragen en vervolgens bezwaar te maken tegen deze afdracht. Hij huldigt namelijk het standpunt dat het forfait in deze casus niet van toepassing is en dat er dus geen belastbaar voordeel is.

Column

Zijn bezwaarschrift wordt afgewezen en zo volgt de gang naar de rechter. De rechtbank is het met de inhoudingsplichtige eens dat de forfaitaire waardering niet van toepassing is. Bepalend daarvoor is de tekst in de delegatiebepaling van artikel 13 Wet op de Loonbelasting 1964: '(...) van het volgende niet in geld genoten loon op een lager bedrag kan worden gesteld dan het in gevolge de vorige leden in aanmerking te nemen bedrag (...)'. De rechtbank vindt dat de inhoudingsplichtige voldoende gemotiveerd heeft dat de waarde in het economisch verkeer van een maaltijd – de losse componenten plus de verleende service – in deze zaak lager is dan het forfait. Althans, de Belastingdienst heeft dit onvoldoende weersproken.

Voor mij interessanter is echter de vraag waarom deze inhoudingsplichtige 'zekerheidshalve' de overschrijding van de vrije ruimte in de aangifte verwerkt en vervolgens bezwaar maakt tegen de afdracht. Is dat nodig, als je overtuigd bent van de juistheid van je standpunt? In beginsel niet. Maar als je zekerheid wilt, en misschien een handhavingsconvenant hebt, dan bespreek je dit soort zaken met de Belastingdienst – het liefst vooraf. Daaruit volgt: hoe kom je in contact met de Belastingdienst om dit (voor)overleg te plegen?

Inhoudingsplichtigen met een klantcoördinator bij de Belastingdienst hebben een vast aanspreekpunt; dat is handig. Maar wat als je dat niet hebt? De Belastingtelefoon proberen? Mijn ervaringen met de Belastingtelefoon zijn niet altijd positief. En voor het overleg dat nodig is in deze casus, wil je bij voorkeur in gesprek met een specialist. Zeker nu in het *Handboek loonheffingen* al jaren staat dat voor maaltijden verstrekt op de werkplek uitgegaan moet worden van de forfaitaire waardering van – nu – 3,35 euro (zie onderdeel 20.3.1). Daarmee weet je op voorhand het standaardantwoord van de Belastingtelefoon. Dat gaat dus niet helpen.

Een andere mogelijkheid is gebruikmaken van het formulier *Verzoek vooroverleg*. Als je dat formulier goed leest, dan gaat het eigenlijk om de kwalificatie van voorgenomen handelingen. En volgens het *Handboek vooroverleg 2018* wordt er geen uitspraak gedaan als het antwoord ook te vinden is in openbare bronnen (zoals het *Handboek loonheffingen*). Dat lijkt dus ook geen oplossing.

Blijft over: toch maar ouderwets bezwaar maken.

REMKO HESSE

Fiscalist loonheffingen bij ING
en Foseti bv

